

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសម្ពមភិច្ច ការងារ

បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា

លេខ ០០៥ សកបយ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០០

សាកថ

ស្តីពី

សិទ្ធិធ្វើកូដកម្ម

ក្រសួងសម្ពមភិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា បានសង្កេតឃើញថា នារាយៈ ពេលចុងក្រោយនេះ មានសកម្មភាពមិនប្រក្រតីមួយចំនួនបានកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ អ្នកដឹកនាំសហព័ន្ធសហជីព និងសហជីពខ្លះ ។ យោងតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ ១៩៩៣ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងជំពូកទី១៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ កម្មករនិយោជិត មានសិទ្ធិធ្វើកូដកម្ម ប៉ុន្តែសិទ្ធិធ្វើកូដកម្មនេះ ត្រូវយក មកអនុវត្តនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់ ។ មាត្រា ៣១៨ កថាខ័ណ្ឌទី១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា " កូដ កម្ម គឺជា ការឈប់ធ្វើការដោយកម្មករ និយោជិត ១ក្រុម ដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នា ហើយបានធ្វើឡើង នៅក្នុងសហគ្រាសមួយ ឬ គ្រឹះស្ថានមួយ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីទទួលបាននូវដំណោះស្រាយដ៏យុត្តិធម៌ ចំពោះ ការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ពីនិយោជក ហើយក៏ជាលក្ខខណ្ឌ ដើម្បីចូលធ្វើការវិញ " ។ កូដកម្ម គឺជា ការឈប់ធ្វើការងារ ដែលកម្មករនិយោជិត ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណរោងចក្រ សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ដើម្បីធ្វើ ការតវ៉ា ឬ ទាមទារអ្វីមួយ ពីនិយោជក ពោលគឺកូដកម្ម មិនមែនជាការនាំគ្នាដង្ហែម ជាក្រុម ជាពួក ជាស្នូន ទៅ ទឹកខ្លែងផ្សេងទៀតឡើយ ។

មាត្រា ៣២៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " កូដកម្មត្រូវប្រកាសធ្វើតាមនីតិវិធីដែលមានកំណត់ក្នុង លក្ខន្តិកៈសហជីព ។ លក្ខន្តិកៈនេះ ត្រូវកំណត់អំពីការអនុម័តដោយការបោះឆ្នោតជាសម្ងាត់ ស្តីពីការសម្រេច អោយធ្វើកូដកម្ម ពោលគឺ មុននឹងសំរេចធ្វើកូដកម្ម អ្នកដឹកនាំសហជីព ត្រូវធ្វើការប្រជុំ និងស្នើសុំការអនុម័ត ពី កម្មករ និយោជិត ដែលជា សមាជិករបស់ខ្លួន អំពីការធ្វើកូដកម្មនេះ បើកម្មករ និយោជិត មិនយល់ព្រម មិនឯកភាពទេ កូដកម្មនឹងមិនត្រូវប្រព្រឹត្តឡើងទេ មិនមែនអ្នកដឹកនាំសហជីពសំរេចដោយចិត្តឯង ហើយទៅ បំផុស ឬ បង្ខិតបង្ខំ ចងប្តូរកម្មករ និយោជិត អោយធ្វើកូដកម្មឡើយ ។ "

មាត្រា ៣២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែង អំពី " ការជូនដំណឹងមុន " ក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ យ៉ាងតិច គិតតែថ្ងៃធ្វើការ មុននឹងធ្វើកូដកម្ម ពោលគឺបើសិនជាសមាជិក សហជីពអនុម័ត ឯកភាពធ្វើកូដកម្ម

នោះមុនពេលធ្វើក្នុងកម្ម អ្នកដឹកនាំសហជីពត្រូវជូនដំណឹងទៅនិយោជករបស់ខ្លួន និងក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា រយៈពេលយ៉ាងតិច ៧ ថ្ងៃ មុនធ្វើក្នុងកម្ម ។

មាត្រា៣៣០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា " ក្នុងកម្មត្រូវប្រព្រឹត្តិទៅដោយសន្តិវិធី " ។

មាត្រា៣៣១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា " សេរីភាពនៃការធ្វើការងាររបស់អ្នកមិនមែនជាក្នុងករ ត្រូវបានការពារទល់នឹងការបង្ខិតបង្ខំ ឬ ការគំរាមកំហែង ផ្សេងៗ " ពោលគឺ កម្មករ និយោជិតដែលមិនចង់ចូលរួមធ្វើក្នុងកម្ម អាចទៅធ្វើការជាធម្មតាបាន គ្មានអ្នកដឹកនាំសហជីពណា ឬ ជនណា អាចបង្ខិតបង្ខំ គំរាមកំហែង អោយលុះតាមអំពើចិត្តរបស់ខ្លួនឡើយ ។

ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមិនប្រក្រតីកន្លងទៅ ដែលមានទ្រង់ទ្រាយជាប្រក្រតី ដែលដឹកនាំដោយអ្នកដឹកនាំ សហព័ន្ធសហជីព និង សហជីព ខ្លះ នាអំឡុងពេលកន្លងមក គឺមិនបានអនុវត្តទៅតាមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការងារទេ ។

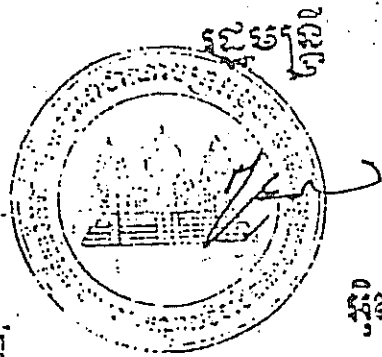
ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកដឹកនាំ ឬ អភិបាល នៃអង្គការសហជីព និងសហព័ន្ធសហជីព ត្រូវអនុវត្ត " សិទ្ធិធ្វើក្នុងកម្ម " អោយបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិស្តីពីការងារ ជាក់ហិត ។ ជនប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងមាត្រាទាំងឡាយនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ត្រូវទទួលទោស ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ១៦ នៃច្បាប់នេះ និងបទបញ្ញត្តិ របស់រដ្ឋប្រចាំធរមាន ។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា មានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមុត មាំថា អ្នកដឹកនាំសហជីព សហព័ន្ធសហជីព ព្រមទាំងបងប្អូនកម្មករ និយោជិត និងអនុវត្តបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ស្តីពីការងារ ជានិច្ច ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា

បទបញ្ជី:

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីដូនត្រាប
- អគ្គនាយកដ្ឋាន ការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត
- គ្រប់មន្ទីរសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា
- ខេត្ត- ក្រុង ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត
- សមាគមនិយោជក ដើម្បីអនុវត្ត
- សហព័ន្ធសហជីព ដើម្បីអនុវត្ត
- គ្រប់បណ្តាញវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
- រាជកិច្ច
- កាលបរិច្ឆេទ និង ចកសារ

អ៊ុំត សំលេង